UZNESENIE SÚDU PRVÉHO STUPŇA (piata komora)
z 28. mája 2004 *

Vo veci T-253/03,

Akzo Nobel Chemicals Ltd, so sídlom v Surrey (Spojené kráľovstvo),

Akcros Chemicals Ltd, so sídlom v Surrey,

v zastúpení: C. Swaak a M. Mollica, advokáti,

žalobcovia,

ktorých v konaní podporujú:

Council of the Bars and Law Societies of the European Union, so sídlom v Bruseli (Belgicko), v zastúpení: J. Flynn, QC,

a

* Jazyk konania: angličtina.

Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten, so sídlom v Haagu (Holandsko), v zastúpení: O. Brouwer, advokát,

a

European Company Lawyers Association (ECLA), so sídlom v Bruseli, v zastúpení: M. Dolmans, K. Nordlander, advokáti a J. Temple-Lang, solicitor,

vedľajší účastníci konania,

proti

Komisii Európskych spoločenstiev, v zastúpení: R. Wainwright a C. Ingen-Housz, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalovanej,

ktorej predmetom je návrh na vstup vedľajšieho účastníka do konania, podaný **European Council on Legal Affairs,** na podporu návrhov žalobcov v tomto konaní, ktorého predmetom je návrh na zrušenie rozhodnutia K (2003) 1533, konečné znenie, z 8. mája 2003, ktorým sa zamieta žiadosť o uplatnenie profesijného tajomstva ochraňujúceho komunikáciu s advokátmi („legal professional privilege") na určité dokumenty zaistené v rámci šetrenia nariadeného podľa článku 14 ods. 3 nariadenia Rady č. 17 zo 6. februára 1962 Prvé nariadenie implementujúce články 85 a 86 zmluvy (Ú. v. ES 13, 1962, s. 204),

SÚD PRVÉHO STUPŇA EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV
(piata komora),

v zložení: predsedníčka komory P. Lindh, sudcovia R. García-Valdecasas a J. D. Cooke,

tajomník: H. Jung,

vydal toto

Uznesenie

1 Dňa 30. januára 2003 Komisia na základe článku 14 ods. 3 nariadenia Rady č. 17 zo 6. februára 1962 Prvé nariadenie implementujúce články 85 a 86 zmluvy (Ú. v. ES 13, 1962, s. 204) prijala rozhodnutie K (2003) 85/4, ktorým bolo najmä nariadené spoločnostiam Akzo Nobel Chemicals Ltd a Akcros Chemicals Ltd (ďalej len „žalobcovia") a ich dcérskym spoločnostiam podriadiť sa šetreniu na účely zistenia prípadných dôkazov protisúťažných postupov (ďalej len „rozhodnutie z 30. januára 2003"). Dňa 10. februára 2003 Komisia prijala rozhodnutie K (2003) 559/4, takisto na základe článku 14 ods. 3 nariadenia č. 17 (ďalej len „rozhodnutie z 10. februára 2003"), ktorým bolo zmenené rozhodnutie z 30. januára 2003.

2 V dňoch 12. a 13. februára 2003 boli na základe uvedených rozhodnutí vykonané šetrenia na mieste v priestoroch žalobcov nachádzajúcich sa v Eccles, Manchester (Spojené kráľovstvo). Počas tohto šetrenia urobili úradníci Komisie kópie značného počtu dokumentov. Pri týchto úkonoch zástupcovia žalobcov oznámili úradníkom Komisie, že na určité dokumenty sa môže vzťahovať profesijné tajomstvo, ktorým je

chránená komunikácia s advokátmi. Počas prieskumu predmetných dokumentov došlo k nezhode v súvislosti s piatimi dokumentmi, s ktorými sa zaobchádzalo dvojakým spôsobom. Úradníci Komisie totiž nedospeli ihneď na mieste ku definitívnemu záveru o ochrane, ktorá by sa mala prípadne vzťahovať na dva dokumenty. Z toho dôvodu z nich urobili kópie a vložili ich do zapečatenej obálky, ktorú po skončení šetrenia odniesli so sebou. Pokiaľ ide o ďalšie tri sporné dokumenty, úradník Komisie zodpovedný za šetrenie usúdil, že nie sú chránené profesijným tajomstvom, a preto z nich urobil kópie, ktoré pripojil ku spisu bez toho, aby ich oddelil v zapečatenej obálke.

3 Dňa 17. februára 2003 žalobcovia zaslali Komisii list, v ktorom uviedli dôvody, na základe ktorých je podľa nich týchto päť dokumentov chránených profesijným tajomstvom. Listom z 1. apríla 2003 Komisia informovala žalobcov, že ich tvrdenia uvedené v liste zo 17. februára 2003 jej neumožňujú dospieť k záveru, že predmetné dokumenty sú skutočne predmetom profesijného tajomstva. V tom istom liste však Komisia oznámila žalobcom, že majú možnosť predložiť svoje pripomienky k týmto predbežným záverom v lehote dvoch týždňov, pričom po uplynutí tejto lehoty Komisia prijme konečné rozhodnutie.

4 Žalobcovia návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 11. apríla 2003 podali žalobu, v ktorej navrhovali zrušenie rozhodnutia Komisie z 10. februára 2003 a podľa potreby rozhodnutia z 30. januára 2003, ktoré týmto spoločnostiam a ich dcérskym spoločnostiam uložili povinnosť podriadiť sa šetreniu (Akzo Nobel Chemicals a Akcros Chemicals/Komisia, T-125/03).

5 Dňa 8. mája 2003 prijala Komisia rozhodnutie K (2003) 1533, konečné znenie, na základe článku 14 ods. 3 nariadenia č. 17 (ďalej len „rozhodnutie z 8. mája 2003"). V článku 1 tohto rozhodnutia Komisia zamietla návrh žalobcov, aby im boli vrátené

sporné dokumenty a aby Komisia potvrdila, že boli zničené všetky kópie týchto dokumentov, ktoré mala u seba. Komisia okrem toho v článku 2 rozhodnutia z 8. mája 2003 oznámila svoj zámer otvoriť zapečatenú obálku obsahujúcu dva z týchto dokumentov.

6 Žalobcovia návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 4. júla 2003 podali žalobu, ktorou sa na základe článku 230 štvrtého odseku ES domáhajú zrušenia rozhodnutia z 8. mája 2003.

7 Návrhmi podanými 30. júla 2003, 7. augusta 2003 a 18. augusta 2003 podali (v tomto poradí) Council of Bars and Law Societies of the European Union (Rada advokátskych komôr Európskej únie, ďalej len „CCBE"), Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten (ďalej len „holandská advokátska komora") a European Company Lawyers Association (Európska asociácia podnikových právnikov, ďalej len „ECLA") návrhy na vstup do konania ako vedľajší účastníci na podporu návrhov žalobcov. Tým istým uznesením zo 4. novembra 2003 predseda piatej komory vyhovel návrhom na vstup CCBE, holandskej advokátskej komory a ECLA do konania.

8 Dňa 26. novembra 2003 podala European Council on Legal Affairs (ďalej len „ECoLA"), v zastúpení: I. Forrester, QC, a J. Killick, advokát, vo svojom vlastnom mene a v mene svojich členov návrh na vstup vedľajšieho účastníka do konania na podporu návrhov žalobcov.

9 ECoLA vo svojom návrhu na vstup vedľajšieho účastníka do konania uviedla, že má preukázaný záujem na výsledku tohto sporu, keďže rozhodnutie v tomto konaní ovplyvní každodennú prácu jej členov. ECoLA zvlášť uviedla, že toto konanie je príležitosťou pre Súd prvého stupňa, aby prehodnotil zásady stanovené v rozsudku Súdneho dvora z 18. mája 1982, AM & S/Komisia (155/79, Zb. s. 1575), a najmä

prehodnotil otázku rozsahu profesijného tajomstva, ktoré chráni komunikáciu s advokátmi, ako aj otázku primeraných procesných záruk pre zabezpečenie rešpektovania tejto zásady. Uvádza, že tieto otázky majú dôležitý vplyv na postavenie podnikových právnikov a osôb, ktoré vykonávajú prax nezávisle, ale ktoré sú členmi komôr nachádzajúcich sa mimo Európskej únie. ECoLA v tejto súvislosti uviedla, že zastupuje záujmy podnikových právnikov, ktorí sa nachádzajú v Európe, a že jej cieľom je chrániť záujmy svojich členov.

10 Návrh na vstup vedľajšieho účastníka do konania bol doručený účastníkom konania v súlade s článkom 116 ods. 1 prvým pododsekom Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa.

11 V podaní podanom 18. decembra 2003 žalobcovia uviedli, že ECoLA preukázala záujem na výsledku tohto sporu a navrhli, aby Súd prvého stupňa vyhovel jej návrhu na vstup vedľajšieho účastníka do konania. Samostatným podaním podaným v ten istý deň podali žalobcovia žiadosť o dôverné zaobchádzanie vo vzťahu k ECoLA.

12 Komisia v podaní podanom 9. decembra 2003 nevzniesla žiadne námietky proti tomuto návrhu na vstup vedľajšieho účastníka do konania. Komisia navrhla, aby Súd prvého stupňa zaviazal ECoLA na náhradu trov konania spojených s týmto návrhom na vstup vedľajšieho účastníka do konania. Samostatným podaním podaným v ten istý deň Komisia upresnila, že nepožaduje dôverné zaobchádzanie vo vzťahu k ECoLA.

13 CCBE v pripomienkach podaných 7. januára 2004 uviedla, že tento návrh na vstup vedľajšieho účastníka do konania je neprípustný, keďže ECoLA nespĺňa príslušné podmienky, ktoré musia spĺňať jednotlivci alebo reprezentatívne združenia, ktorých

cieľom je ochrana záujmov ich členov. CCBE sa domnievala, že ECoLA je v skutočnosti skupinou samostatných osôb a že nemá priamy a skutočný záujem na výsledku sporu, ale len záujem vo vzťahu k uvedeným žalobným dôvodom. CCBE nakoniec uviedla, že postavenie členov ECoLA nemôže byť ovplyvnené výsledkom tohto konania.

14 Ostatní vedľajší účastníci konania proti tomuto návrhu na vstup vedľajšieho účastníka do konania nevzniesli žiadne námietky.

15 V súlade s článkom 116 ods. 1 tretím pododsekom rokovacieho poriadku predseda piatej komory návrh na vstup vedľajšieho účastníka do konania postúpil komore.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

16 Podľa článku 40 druhého odseku Štatútu Súdneho dvora uplatniteľného na konanie pred Súdom prvého stupňa na základe článku 53 prvého odseku toho istého štatútu majú právo vstúpiť do konania vo veciach prejednávaných Súdom prvého stupňa ako vedľajší účastníci nielen členské štáty a inštitúcie Spoločenstva, ale rovnako aj každá osoba, ktorá preukáže záujem na rozhodnutí veci.

17 Je potrebné uviesť, v prvom rade, že ECoLA je združením bez právnej subjektivity, ktoré nie je registrované, a združuje podnikových právnikov, ktorí sú zamestnaní vo veľkých spoločnostiach usadených v Európe.

18 Súd prvého stupňa v tejto súvislosti uvádza, že návrhu na vstup entít bez právnej subjektivity do konania ako vedľajších účastníkov možno vyhovieť iba v tom prípade, ak spĺňajú, hoci len v obmedzenej miere, všetky znaky, ktoré sú základom právnej subjektivity, najmä nezávislosť a zodpovednosť (uznesenie Súdneho dvora z 11. decembra 1973, Générale sucrière a i./Komisia, 41/73, 43/73 až 48/73, 50/73, 111/73, 113/73 a 114/73, Zb. s. 1465, bod 3). Súd prvého stupňa však konštatuje, že ECoLA bola vytvorená jednoduchým neformálnym rozhodnutím jej zakladateľov, nemá stanovy a predstavuje iba fórum na výmenu informácií a praktických skúseností, ako aj na diskusie o určitých otázkach, ktoré zaujímajú jej členov.

19 Z tohto vyplýva, že ECoLA nespĺňa minimálne znaky, ktoré predstavujú základ právnej subjektivity právnických osôb v zmysle vyššie uvedeného uznesenia Générale sucrière a i./Komisia.

20 V každom prípade je potrebné skonštatovať, že ECoLA má 25 členov, čo zodpovedá počtu spoločností. Úlohou každého člena ECoLA je poskytovať spoločnosti, ktorá ho zamestnáva, stanoviská k európskemu právu v oblasti hospodárskej súťaže a iným právnym otázkam.

21 Podľa ustálenej judikatúry je prípustné, aby vedľajšími účastníkmi konania boli reprezentatívne združenia, ktorých cieľom je ochrana ich členov, vo veciach, v ktorých ide o zásadné otázky, ktoré sa môžu týkať týchto členov [uznesenia predsedu Súdneho dvora zo 17. júna 1997, National Power a PowerGen, C-151/97 P (I) a C-157/97 P(I), Zb. s. I-3491, bod 66 a z 28. septembra 1998, Pharos/Komisia,

C-151/98 P, Zb. s. I-5441, bod 6, uznesenia predsedu Súdu prvého stupňa z 22. marca 1999, Pfizer/Rada, T-13/99 R, neuverejnené v Zbierke, bod 15 a z 28. mája 2001, Poste Italiane/Komisia, T-53/01 R, Zb. s. II-1479, bod 51]. Konkrétnejšie vyjadrené, je možné vyhovieť návrhu na vstup určitého združenia do konania ako vedľajšieho účastníka, pokiaľ zastupuje veľký počet subjektov pôsobiacich v danom odvetví, medzi jeho ciele patrí ochrana záujmov jeho členov, vo veci môže ísť o zásadné otázky týkajúce sa fungovania príslušného odvetvia a záujmy jeho členov by preto mohli byť budúcim rozsudkom v podstatnej miere dotknuté (pozri v tomto zmysle uznesenie Súdu prvého stupňa z 8. decembra 1993, Kruidvat/Komisia, ktorým bol zamietnutý návrh na vstup Yves Saint Laurent Parfums SA ako vedľajšieho účastníka do konania, T-87/92, Zb. s. II-1375, bod 14).

22 Súd prvého stupňa dospel k záveru, že ECoLA nie je reprezentatívne združenie, ktorého cieľom je ochrana záujmov interných právnikov v zmysle už citovanej judikatúry. Totiž, keďže má len 25 členov, nemožno toto združenie považovať za reprezentujúce dostatočne významný počet osôb profesionálne činných v príslušnej oblasti. Takisto z dôvodu, že nemá stanovy, nie je možné preukázať, či je jeho cieľom naozaj starostlivosť o ochranu záujmov jeho členov.

23 Pokiaľ ide o možnú existenciu individuálnych záujmov na strane členov ECoLA, stačí skonštatovať, že napadnuté rozhodnutie sa ich priamo nedotýka, pretože sa netýka priamo spoločností, ktoré sú zastúpené v rámci ECoLA. Z tohto dôvodu teda členovia ECoLA nemôžu mať priamy a skutočný záujem na tom, čo sa stane s konkrétnym aktom, ktorého zrušenie sa navrhuje v prejednávanej veci, ale majú jednoducho záujem vo vzťahu k uvedeným žalobným dôvodom (pozri v tomto zmysle už citované uznesenie National Power a PowerGen, bod 53).

24 Vzhľadom na vyššie uvedené je potrebné dospieť k záveru, že ECoLA nepreukázala záujem na rozhodnutí veci v zmysle článku 40 druhého odseku Štatútu Súdneho dvora.

25 Z týchto dôvodov sa návrh na vstup vedľajšieho účastníka do konania zamieta.

O trovách

26 Podľa článku 87 ods. 1 rokovacieho poriadku sa o trovách konania rozhoduje v rozsudku alebo v uznesení, ktorým sa konanie končí. Keďže týmto uznesením sa končí konanie vo vzťahu k ECoLA, je opodstatnené rozhodnúť o trovách konania spojených s jej návrhom na vstup do konania ako vedľajší účastník.

27 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže navrhovateľ na vstup vedľajšieho účastníka do konania nemal vo svojom návrhu úspech, je opodstatnené rozhodnúť tak, že znáša svoje vlastné trovy konania a je povinný nahradiť trovy konania Komisie spojené s týmto konaním o návrhu na vstup vedľajšieho účastníka do konania v súlade s jej návrhmi. Keďže žalobcovia a vedľajší účastníci konania v tomto smere neurobili žiaden návrh, znášajú svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov

SÚD PRVÉHO STUPŇA (piata komora)

nariadil:

1. **Návrh na vstup European Council on Legal Affairs ako vedľajšieho účastníka do konania sa zamieta.**

2. **Nie je potrebné rozhodnúť o žiadosti žalobcov o dôverné zaobchádzanie vo vzťahu k European Council on Legal Affairs.**

3. **European Council on Legal Affairs je povinná nahradiť trovy konania Komisie spojené s konaním o návrhu na vstup vedľajšieho účastníka do konania a znáša svoje vlastné trovy konania.**

4. **Žalobcovia a vedľajší účastníci konania znášajú svoje vlastné trovy konania spojené s konaním o návrhu na vstup vedľajšieho účastníka do konania.**

V Luxemburgu 28. mája 2004

Tajomník

H. Jung

Predsedníčka komory

P. Lindh